

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2026/2027 – 2029/2030
(skrajne daty)

Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Zasady projektowania krajobrazu
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Technologiczno-Przyrodniczy
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Nauk Rolniczych, Ochrony i Kształtowania Środowiska Pracownia Architektury Krajobrazu
Kierunek studiów	Architektura krajobrazu
Poziom studiów	pierwszy stopień
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	niestacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr inż. arch. mgr szt. Anna Sołtysik
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr inż. arch. mgr szt. Anna Sołtysik (wykłady i zajęcia projektowe)

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Zajęcia projektowe	Liczba pkt. ECTS
1	20							29	6

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ ZAJĘCIA w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

egzamin

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza ogólna z zakresu humanistyki, sztuki i rysunku technicznego
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu kompozycji i metodyki projektowania w architekturze krajobrazu
C ₂	Przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu potrzeb biologicznych i psychicznych człowieka
C ₃	Zapoznanie studentów z rozwiązaniami technicznymi w obiektach małej architektury oraz z zasadami ergonomii
C ₄	Zapoznanie studentów z elementami i zasadami kształtowania obiektów architektury krajobrazu, w tym kompozycji ogrodowych, uwzględniającymi kontekst miejsca
C ₅	Zapoznanie studentów z technikami prezentacji projektów

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_o1	student zna różne możliwości w zakresie kompozycji i rozwiązań technicznych stosowanych w architekturze krajobrazu	K_Wo1
EK_o2	student zna podstawowe metody i zasady kompozycji stosowane w projektowaniu architektury krajobrazu	K_Wo2
EK_o3	student potrafi projektować kompozycje ogrodowe stosując różną metodykę, z uwzględnieniem potrzeb użytkowników	K_Uo2, K_Uo9
EK_o4	student potrafi stosować różne rozwiązania techniczne w projekcie adekwatne do miejsca podlegającemu projektowi	K_Uo2, K_Uo9
EK_o5	student pracuje w zespole nad wyborem kompozycji i metody dla danej lokalizacji projektu	K_Ko1
EK_o6	student jest otwarty na korektę i konstruktywną krytykę z zakresu doboru rozwiązań projektowych	K_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

Ogólne zasady kompozycji stosowane w sztuce i architekturze krajobrazu
Potrzeby biologiczne i psychiczne człowieka, odbiór wielozmysłowy krajobrazu
Metodyka projektowania w architekturze krajobrazu – różne podejścia

Przykłady różnych rozwiązań ogrodów i innych obiektów architektury krajobrazu
Zasady kształtowania danej przestrzeni w zależności od różnych cech miejsca (aspekt genius loci)
Rozwiązania techniczne stosowane w małej architekturze ogrodowej, zasady ergonomii
Zapoznanie studentów z technikami prezentacji projektów

B. Problematyka zajęć projektowych

Treści merytoryczne
Wprowadzenie do zasad kompozycji – praca na rysunku i modelu 2d Odbiór krajobrazu i przestrzeni poprzez zmysły - podstawowe analizy Plan sytuacyjny, zasady opracowania Obiekty małej architektury – konstrukcja i materiały – praca na rysunku Formy przestrzenne, skala obiektów względem siebie i w relacji do otoczenia – praca na modelu roboczym Projekt koncepcyjny obiektu architektury krajobrazu, praca na rysunku i modelu przestrzennym
Zakres merytoryczny projektu: Projekt obiektu architektury krajobrazu przedstawiony na rysunku oraz w formie kompozycji graficznej z zastosowaniem modelu przestrzennego, wraz z opisem

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną

Zajęcia projektowe: metoda projektów, zajęcia warsztatowe, praca w grupach.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	egzamin pisemny	wykład
EK_02	egzamin pisemny	wykład
EK_03	projekt	z. projektowe
EK_04	projekt	z. projektowe
EK_05	projekt	z. projektowe
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	z. projektowe

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zajęcia projektowe: zaliczenie z oceną ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych z projektu Wykład: egzamin egzamin pisemny: z pytaniami otwartymi

WARUNKIEM ZALICZENIA PRZEDMIOTU JEST OSIĄGNIĘCIE WSZYSTKICH ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ. O OCENIE POZYTYWNEJ Z PRZEDMIOTU DECYDUJE LICZBA UZYSKANYCH PUNKTÓW (>50% MAKSYMALNEJ LICZBY PUNKTÓW): DST \geq 51%, DST PLUS \geq 61%, DB \geq 71%, DB PLUS \geq 81%, BDB \geq 91% LICZBY PUNKTÓW): DST 51-60%, DST PLUS 61-70%, DB 71-80%, DB PLUS 81-90%, BDB 91-100%

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	49
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5 (3 – udział w konsultacjach; 2 – udział w egzaminie)
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	96
SUMA GODZIN	150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	6

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Oleksyn H. 2011. Kompozycje roślinne w kształtowaniu terenów zieleni. Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu
2. Kimberly E. 2019. Geometria w projektowaniu: studia z proporcji i kompozycji. Wyd. d2d.pl, Kraków
3. Bohm A., Patoczka P. 1990. Architektura krajobrazu – zbiór zadań z projektowania wstępnego. Wyd. Politechnika Krakowska. Kraków

Literatura uzupełniająca:

4. Sołtysik A. 2023. Krajobraz wielu zmysłów na przykładzie parków kieszonkowych w Krakowie. [w:] Rozwój Regionalny i Polityka Regionalna 64/2023, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań s.135-150
5. Sołtysik A. 2016. Sztuka w krajobrazie – Międzynarodowe akcje artystyczne w Woli Sękowej. Uniwersytet Ludowy Rzemiosła Artystycznego. [w:] Topiarius. Studia Krajobrazowe 1(2) /2016. Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, s.135-145
6. Żórawski J. 1973. O budowie formy architektonicznej. Wyd. Arkady

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej